

[Elgaard.]

politiske Opfattelse. Den Indstilling, Finansministeren har fra Vejle Amtsraad, er vedtaget med forholdsmæssigt samme Stemmetal. Ved Siden af disse Indstillinger ligger en Meddelelse, som i hvert Fald for Aalborg Amts Vedkommende er samtidig, angaaende en Protokoltilførsel. Jeg vil hævde over for den højtærede Finansminister, at en Protokoltilførsel er ikke det samme som en Indstilling. Det kan ikke være det, navnlig naar man ser, hvad der staar i Landkommunalloven af 25. Marts 1933. I denne Lovs § 23, Stk. 3, staar der:

„Ethvert Medlem“ — det er altsaa af Amtsraadet — „er berettiget til at forlange sin afvigende Mening korteligt tilført Protokollen og at kræve, at de Myndigheder, som Amtsraadet underretter om vedkommende Amtsraadsbeslutning, samtidig gøres bekendt med Indholdet af nævnte Protokoltilførsel.“

Alene Ordlyden i Landkommunallovens § 23 siger jo klart og tydeligt, ja, rent ud konsekvent, at en Protokoltilførsel er ikke det samme som en Indstilling, som en Beslutning, der er truffet paa lovlig Maade af Amtsraadet. Derfor er der i den højtærede Finansministers Forsvar for sin Udnævnelse af Vurderingsformænd ikke det faste Stade, som jeg mener, den højtærede Finansminister burde have haft. Det forekommer mig saa meget mere mærkværdigt, at det just er den højtærede Finansminister, der har gjort sig skyldig i — skal vi sige disse opsigtvækkende Udnævnelser. Jeg er nemlig vidende om, at den højtærede Finansminister ikke alene før sin Ministertid, men stadig er Formand for Købstadforeningen, altsaa en anden kommunal Organisation. Jeg er ogsaa vidende om, at den højtærede Finansminister just er en udmærket Formand for denne kommunale Organisation, idet han, naar det drejer sig om Købstadforeningens Medbestemmelseret ved de Afgørelser, der vedrører Købstadforeningens forskellige Interesser, selvfølgelig er rede til at værne Købstadforeningens Rettigheder med Hensyn til kommunalt Selvstyre. Derfor forekommer det mig mærkværdigt, at den højtærede Finansminister her, naar det drejer sig om den amtskommunale Medbestemmelseret, ganske ser bort fra denne Opfattelse, som man jo ud fra en almindelig folkestyremæssig Vurdering ogsaa maa have paa dette Omraade. Jeg vil derfor gerne sige til den højtærede Finansminister, at jeg mener, der er noget meget berettiget i den Skrivelse, i hvilken Aalborg Amtsraad i Forbindelse

med Protesten bl. a. anmoder den højtærede Finansminister om at tage Udnævnelsen op til ny Overvejelse og eventuel ny Afgørelse i Overensstemmelse med den Indstilling, Amtsraadet har foretaget.

Rent bortset fra, hvordan disse Vurderingsraad i øvrigt i Øjeblikket er sammensat inden for de forskellige Vurderingskredse, saa kan det ikke nægtes, at naar der i den Lov, som danner Grundlaget, ordret staar, at Udnævnelsen skal ske paa Grundlag af forudindhentet Indstilling fra vedkommende Amtsraad, og denne Indstilling er sket i Overensstemmelse med Henvendelsen fra Skattedepartementet til Amtsraadet, er det meget, meget vanskeligt for ikke at sige umuligt for den højtærede Finansminister virkelig at begrunde de to omtalte Udnævnelser. Dette understreges yderligere ved, hvad jeg allerede har nævnt, at det i Landkommunalloven er præciseret, at Tilførsel til Protokollen af andre Forslag uden om Indstillingen ikke kan betegnes som en Indstilling.

Jeg vil derfor spørge den højtærede Finansminister, om han ikke er villig til at tage Udnævnelsen op til ny Overvejelse og eventuelt ændre den.

Smørum: I den foreliggende Forespørgsel, som jo er stillet af en Del Medlemmer af Partiet Venstre, anmodes Finansministeren om at motivere, hvorfor han har fraveget den gældende Praksis ved Udnævnelsen af Vurderingsformænd. Der var maaske Grund til et Øjeblik at tænke paa, hvad den gældende Praksis paa dette Omraade har været gennem Tiderne. Har den gældende Praksis ikke været den, at gennem alle de Aar, hvor Venstre havde den politiske Ledelse her i Landet, udnævnte man fortrinsvis Gaardmænd til denne Stilling og i de allerfleste Tilfælde Partifæller? Man kan vel ikke fra Venstres Side forlange, at den nuværende Finansminister skulde nære den Opfattelse, at kun Gaardmænd var kvalificerede som Vurderingsformænd! Denne Opfattelse er, som den højtærede Finansminister for et Øjeblik siden oplyste, blevet fulgt saa konsekvent, at langt det store Flertal af Vurderingsformænd tilhører Gaardmandsstanden. Det er ikke ret mange Haandværkere eller Husmænd, man har betroet dette Hverv, og det samme gælder andre Udnævnelser end af Vurderingsformænd. Vurderingsraadet bestaar af 3 Medlemmer, 2 Medlemmer, der vælges af Sogneraadet, og en Vurderingsformand, som forestaar Arbejdet sammen med de lokalt valgte Vurderingsmænd for et Herreds